

й чітка інформація про ринковий попит на товар, обсяг його продаж; величини змінних та постійних витрат на виробництво окремих видів продукції, величини прибутків, їх залежність від можливих обсягів виробництва і, накінець, знання закономірностей проявлення економічних законів в умовах конкуренції.

**Вашків О.П.,
аспірант.**

ДЕЯКІ ПИТАННЯ УДОСКОНАЛЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ ОСНОВНИХ ВИРОБНИЧИХ ФОНДІВ ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ.

В умовах формування ринкових відносин одним із важливих завдань удосконалення методів планування та вивчення ефективності суспільного виробництва є розробка правильної науково обгрунтованої класифікації основних виробничих фондів, яка б дозволяла розподілити їх в однорідні групи за натурально-речовим складом, призначенням, своєю роллю у виробничому процесі, конструктивними і іншими ознаками.

Щодо нині діючої класифікації основних виробничих фондів, то вона, на нашу думку, не завжди дозволяє детально вивчити основні фонди з точки зору їх ролі у виробничому процесі, створює певні труднощі в техніко-економічних розрахунках при плануванні і дослідженні показників технічної оснащеності підприємств і ефективності використання їх основних фондів. Полозиції її недостатньо точно визначають технологічну структуру основних фондів у вигляді співвідношення їх активної і пасивної частин, не дають можливості вивчити галузеве походження і функціональний склад основних виробничих фондів. Перешкодою для вирішення цих завдань є наявність в нині діючій класифікації укрупнених груп основних фондів.

Враховуючи роль і призначення окремих елементів основних фондів у виробничому процесі, на наш погляд, необхідно, по-перше, виділити в самостійні групи «Енергетичне устаткування», «Робочі машини і устаткування», «Контрольно-вимірювальні, випробувальні і управлінські машини та прилади»; по-друге, перенести з групи «Передавальні пристрої» в групу «Засоби переміщення» трубопроводи, які використовуються для переміщення різних видів рідких, газоподібних і сипучих речовин, оскільки до передавальних пристроїв, на нашу думку, слід відносити лише ті види основних фондів, за допомогою яких здійснюється передача різних видів енергії (повітряні і кабельні електромережі, тепломережі і паропроводи, трансмісії і ін.).

Ті види основних фондів, за допомогою яких здійснюється переміщення від одного об'єкту до іншого рідких та газоподібних речовин, які не є носіями енергії, слід відносити до засобів переміщення.

У відповідності з цим класифікація основних фондів галузей промисловості, на наш погляд, повинна здійснюватись за такою схемою:

Класифікація основних виробничих фондів галузей промисловості.

I. Будівлі:

- 1) зайняті під виробничими цехами;
- 2) які призначені для обслуговування виробництва (будинки адміністративні, складські і інші)

II. Споруди:

- 1) гірничопрохідні (шахти, свердловини, кар'єри і т.п.);
- 2) гідроспоруди (греблі, канали, дамби і т.д.);
- 3) транспортні (залізничні і автомобільні дороги, мости, естакади і інші);
- 4) споруди, які виконують функції необхідні для виробничого процесу (димові труби, schoвища, огорожі і інші);
- 5) екологоохоронні споруди.

III. Передавальні пристрої:

- 1) для передачі електричної енергії (повітряні і кабельні електромережі);
- 2) для передачі теплової енергії (тепломережі, паропроводи);
- 3) для передачі механічної енергії (трансмісії і інші).

IV. Енергетичне устаткування:

- 1) енергогенеруючі пристрої і машини, які перетворюють потенційну енергію природних ресурсів в необхідний вид енергії;
 - 2) енергоперетворюючі прилади і пристрої для зміни параметрів енергії одного і того ж виду;
 - 3) приймачі енергії (електродвигуни, електропечі, освітлювальні прилади і інші).
- З групи IV в тому числі автоматичні.

V. Робочі машини і устаткування:

- 1) для механічної обробки (металоріжучі верстати, свердлові установки і інші);
- 2) для термічної обробки (домни, мартени, сушильні і нагрівальні печі тощо);
- 3) для електрофізичної обробки (електрозварювальні апарати і ін.);
- 4) для електрохімічної обробки (електролітичні ванни тощо);
- 5) для хімічної обробки (реактори, автоклави і т.п.).

З групи V в тому числі автоматичні.

VI. Контрольно-вимірювальні, випробувальні і управлінські машини і прилади:

- 1) контрольно-вимірювальні, випробувальні прилади і пристрої;
- 2) лічильні і управлінські машини.

З групи VI в тому числі автоматичні.

VII. Засоби переміщення:

- 1) машини переміщення (транспортери, вагонетки, локомотиви, автокрани, електрокари і інші);
- 2) трубопроводи (для переміщення різних рідких, сипучих і газоподібних речовин — газу, води, нафти, цементу і т.п.);
- 3) рухомий склад автомобільного транспорту.

VIII. Інструменти і пристрої (відбійні молотки, вібратори, пістолети-розпилувачі і інші).

IX. Виробничий інвентар і приналежності (універсальні контейнери, верстаки і т.п.).

X. Господарський інвентар (меблі, друкарські машинки і інші).

XI. Інші основні фонди (бібліотеки і інші).

Запропонована нами схема класифікації основних виробничих фондів розроблена у відповідності з вимогами планування, обліку і аналізу основних фондів і позбавлена, на нашу думку, тих недоліків, які властиві існуючій. Вона забезпечує чітке розмежування елементів основних фондів в залежності від їх ролі у виробничому процесі, функціонального призначення і галузевого походження, обліку і аналізу їх структури.

**Берницька Д.І.,
кафедра економіки підприємств і корпорацій.**

СПРЯМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ МАЛОГО БІЗНЕСУ.

Найбільш життєвездатною структурою в нинішніх умовах є малий бізнес, тобто розвиток малих підприємств, які мають переваги над великими підприємствами чи підприємствами-гігантами. Підвищення ролі малого бізнесу в підприємстві обумовлюється гнучкістю виробництва, тобто підвищенням оборотності капіталу, свободою економічних дій, здатністю до впровадження нової техніки і технології, ефективністю використання трудових ресурсів.

Саме малий бізнес в Україні повинен стати тією основою, яка забезпечить формування середнього класу власників. При підприємстві людина сама себе зможе забезпечити, що приведе до збільшення добробуту. А для того, щоб підприємство розвивалося і ефективніше функціонувало потрібна державна підтримка. На даному етапі розвитку малого підприємства з боку держави повинні надаватися певні дотації, субсидії, субвенції, податкові пільги. Має бути відчутною допомога в розробці документації тим підприємцям, які будуть спрямовувати свою діяльність на виробництво якісно нових видів продукції. Потрібно створити стабільне податкове законодавство. Держава повинна сприяти розвитку зовнішньоекономічних зв'язків, здійснювати правовий захист підприємця.

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин необхідно спрямувати підприємницьку діяльність в сфері малого бізнесу в таких напрямках :

- здійснення масштабної приватизації державної торгівлі, громадського харчування, підприємств сфери побутового обслуговування і т.д.;
- розробка і впровадження чинного законодавства в сфері малого бізнесу;
- створення нормальної податкової і кредитної політики;
- наявність стабільної грошової одиниці;
- наявність антимонопольного Законодавства з метою розширення конкуренції виробництва.

Пріоритетними напрямками малого підприємства, на нашу думку, можуть бути:

1. Малі підприємства по освоєнню створення нових видів продукції і техніки;
2. Функціонування малих підприємств в промисловості будівельних матеріалів;
3. Розвиток малих підприємств в сфері побутового обслуговування;
4. Створення малих підприємств сільськогосподарської сировини і т.д.

**Лотиш О.Я.,
стажист-викладач кафедри
економіки підприємств і
корпорацій.**

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ.

Світовий досвід і практика господарювання показують, що найважливішим компонентом ринкової економіки є існування і взаємодія багатьох великих, середніх і малих підприємств, їх оптимальні співвідношення. Найбільш динамічним елементом структури економіки є малий бізнес.